

چېرۆك

كەرىم كاكە

هەلەى هەنارى

تۆ هەلەى

تۆ هەلەى

هه‌نار هه‌له‌ی کوردبیت به‌هه‌موو
 ده‌نکه‌کانییه‌وه، به‌هه‌موو تنۆکه
 ئاوه‌کانییه‌وه من هیچ جیگه‌یه‌کم هه‌له‌ی
 نه‌کردوو، سیمای تۆ سیمایه‌ک نییه
 هه‌له‌ی تیدا بکریت، چاوی من چاویک نییه
 هه‌له‌ی تیدا روو بدات، نا، تۆ به‌هه‌له‌ له
 چاومدا هه‌لنایه‌یت، رۆژ له کاتی خۆی و بئ
 هه‌له‌ هه‌لدئ، تۆش له کاتی خۆت و له
 جیژوانی هه‌له‌هاتی، بئ هه‌له‌ ده‌لئی تیشکی
 له خواوه بۆ په‌یام‌بهر هاتوو، هاتوویته
 ژووان! ئه‌وه تۆ نیت له سێبهری دره‌ختی
 هه‌ناری یاد و به‌وه ده‌مه‌وه عه‌سره هه‌نارییه و
 به‌دوو مه‌مکی هه‌ناری و به‌وه دم و لئو
 هه‌نارییه‌وه رژایته چاومه‌وه! نا، دنیا
 هه‌له‌ی وا هه‌لناگریت، له دنیا‌یی جگه له
 خۆت کهس له تۆ ناکات، ئه‌وه هه‌ر قسه‌ی
 من نییه هی دنیا و هی خۆشته، نه‌تده‌گوت،
 ده‌لئین: له چاو و برۆ که‌میکی کهم له باوکت
 ده‌که‌یت، له گه‌رده‌ن و لئویش هه‌ندیک
 ده‌چییه‌وه سه‌ر دایکت، نه‌تده‌گوت،
 که‌سوکار ده‌لئین: کهس نییه له که‌سوکاری
 دایک و باوکت نه له مه‌ردوووان نه له
 زیندوووان تۆ نه به‌ره‌نگ نه به‌ده‌نگ
 نزیکایه‌تیت هه‌بیت له‌گه‌لیان، نه‌تده‌گوت: وا

هه‌ست ده‌که‌م هه‌ندیک جار ده‌که‌ومه
 گومانه‌وه..

منیش ده‌مگوت: هه‌ناره‌که‌م که له
 هه‌نارگرتن و هه‌ناری چوویته‌وه سه‌ر
 هه‌نار..

کچی سه‌ر به‌تیره‌ی هه‌نار، کاتی گالته‌ی
 هه‌ناری نییه، بۆ نالئی گالته‌ی هه‌ناری
 چیه! کاتی هه‌لگرتنه‌وه‌ی ئه‌وه هه‌موو ده‌نکه
 هه‌ناره‌م نییه که به‌گالته‌ شکانت..
 «تۆ هه‌له‌ی»

به‌دانه رۆژیک دنیا چی به‌سه‌ر هاتوو!
 خواوه‌ندی هه‌له‌ هه‌ر بۆ گالته‌ چ به‌زوویی
 کۆپییه‌کی تۆی بۆ من هینایه‌ بن ئه‌وه دار
 هه‌ناره! واز له گالته‌ی هه‌ناری بینه، کاتی
 نییه، به‌دوامه‌وه‌یه، به‌لا به‌دوامه‌وه‌یه، تۆ
 نازانی به‌وه دانه رۆژه ئه‌وه دنیا گچکه‌یه
 رووداوی زۆر له خۆی گه‌وره‌تری به‌خۆیه‌وه
 دیوه، رووداوی به‌راستی نه‌ک گالته‌ی
 هه‌ناری، هه‌بئ و نه‌بئ تۆش شتیکت له
 رووداوه‌که بیستوو، بۆیه ده‌ته‌وی به‌گالته‌ی
 هه‌ناری دنیا بخه‌یته‌ باری ئاسایی و باری
 پێش رووداوه‌وه، جوانه ئه‌وه گالته‌یه جوانه،
 به‌لام .. شیتم مه‌که له هه‌موو هه‌ناران
 هه‌نارتر من به‌گالته‌ش به‌رسته‌ی "تۆ

هه‌له‌ی " شیت دهبم و به‌راستی راستی
دهکه‌مه‌وه، ئای دته‌ویت برۆیت!

به‌راستی من هه‌له‌م! باشه هه‌ر بۆ گالته
چاوم هه‌له‌ی کرد، تۆی نه‌ناسییه‌وه که ئه‌وه
ئه‌سته‌میکی خواوه‌ندییه هه‌رچی ببیت ئه‌وه
نابیت، شه‌یتان ده‌سه‌لاتی له‌ خواوه‌ند پتر
بیت ده‌بیت به‌لام ئه‌وه نابیت، خوژگه
گالته‌ی هه‌ناریت نه‌ده‌زانی و ئه‌و رۆژه‌ش
ئه‌و گالته‌یه‌م له‌گه‌لت نه‌ده‌کرد، باشه له‌به‌ر
خاتری سه‌ره‌تای گالته‌ی هه‌ناری چاوم
به‌هه‌له‌دا چوو، ئه‌دی چی به‌گویم بلّیم! به‌چ
زمانیک تیی بگه‌یه‌نم ئه‌و ده‌نگه‌ی به‌ "تۆ
هه‌له‌ی" هه‌وی گرتوووه تۆ نیت، کچه
هه‌نارییه‌که نییه ئه‌وه‌ی به‌گالته‌ی
هه‌نارییه‌وه‌ی گرتوووه، ئه‌وه‌ی ده‌بوو به‌و
ده‌مه‌و عه‌سره له‌و بن دار هه‌ناره ببینم و
وا بینیشم، به‌لام وا به‌گالته‌ی هه‌ناری
ده‌یه‌وئ له‌ داره‌نارم بکات، هه‌ناریک
حه‌وت وهرزه هه‌نارم له‌ چاوه‌ری
هه‌نارگرتنی کردووته‌وه، هه‌ناریک دانه
رۆژیک ده‌بیت نه‌مدیتوووه، هه‌ناریک ده‌بیت
به‌هه‌والیکی ناخۆش لیوه هه‌نارییه‌کانی
هه‌نارتر بکه‌مه‌وه، ره‌نگه بزانیته‌چ
هه‌والیکی تال تام ده‌کات بۆیه ده‌یه‌وئ

به‌گالته‌ی هه‌ناری ری له‌ تامکردنی تالی
بگری، هه‌وت وهرزه هه‌ناره ئه‌و ده‌نگه وه‌ک
خۆیه‌تی و ناسک ناسک دیته گویم ناسکتر
له‌ چوارده پایزی خۆت، پیش هه‌وت وهرزه
هه‌نار هه‌ر له‌و شه‌قامه ره‌نگه هه‌ر له‌ بن
ئه‌و دار هه‌ناره‌ش بووبیت، گویم له‌ ده‌نگت
بوو، له‌ ناو براده‌ره‌کانم من ته‌نیا که‌سیک
بووم له‌ ری گویوه عاشق بووم، ئه‌وان
چاویان به‌گه‌رخست، ده‌یانگوت:

«روخسار روخسار عه‌شق له‌ جوانیی
روخساره‌وه»

من چاوم داخست و گویم هه‌لخست
دوای ئه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگی تۆ بوو گوتم:
«ده‌نگ ده‌نگ عه‌شق له‌ جوانیی ده‌نگه‌وه»

هه‌نارییه بیستویه‌ک وهرزه هه‌نارییه‌که
به‌سه گالته‌ی هه‌ناری، له‌ ئاسمانیش
ده‌نگت له‌ ناو ده‌نگان ده‌ناسمه‌وه، په‌یامبه‌ر
چۆن ده‌نگی خواوه‌ندی خۆی ده‌ناسیته‌وه
من جوانتر روونتر ده‌نگی تۆ ده‌ناسمه‌وه،
ره‌نگه که‌سیک هه‌ر به‌گالته‌ی هه‌ناری
به‌سیمای تۆ خۆ نمایش بکات، به‌لام
لاسای ده‌نگت ئه‌سته‌میکی شه‌یتانییه،
شه‌یتان که ده‌شی لاسای ده‌نگی

خاواوهندیش بکاتهوه بهلام لهوهی تۆ شکستی هینا، درهنگمه کاتم نییه بۆ گئیرانهوهی شکستهکانی شهیتان، بهدوامهوهیه، ئەگەر ههلهم بهدەنگیک بلی "تۆ ههلهی" که دەنگی خۆت نهبیت..

«تۆ ههلهی»

خۆ ئەوه هەر دەنگی خۆته، راوهسته مهپۆ، خاواوهندی ههله ئەو کچه ههنارییه بهههله گالتهی ههناری دهکات، بیگیروهه با نهروات، بیگیروهه بهگولاهه چینییهکهوه وا دهروات، هەر ئەورۆ دهمهوه بهیانی دامی و هەر ئەودهم له خۆیدا ئەوهتا ئیستاش هەر ئەو بۆنهی لی دئ، گولاویتک چهرچییه چینییهکه تایبته بۆ منی هینا و گوتی:

ئەو گولاهه لهو گولاهیه که خاواوهند پهیامبهریک بۆ مرۆف دەنیرئ بهو گولاهه پرچ و ریشی گولاهه پۆین دهکات..

ئەو کچه چهند جوان گالتهی ههناری دهکات، له بیرى چوو ئەگەر گالته لهگهڵ بینین و بیستنیشم بکات ناتوانی بۆنم بخاته گالتهوه، خاواوهند بیگیروهه، خۆ گولاهه خۆت دهناسییهوه، ئەوهی تایبته بهپهیامبهران و چهرچییه چینییهکه لیتی دزی و بهههناریکی ئەو دارههناره لهگهڵ

منی گۆرییهوه، منیش دانی سبهینی که هیشتا هیچ رووی نهدابوو، ههفت وهرزی ههناری بوو چۆن دهپۆیشته هەر ئەوها، وهک دیارییهکی مهیلهوه خاواوهندی بهخشیمه کچه ههنارییهکه، ئەو کچهی وا به بهرچاوی ههردووکهمانهوه دهروات، من نهمتوانی بیگیرمهوه و تۆش هیچت بۆم نهکرد، رهنکه بتهوئیت تۆلهی گولاهه دزراوهکهتم لی بکهیتهوه، نا، خۆ من نه شمشیری دزراوی تۆ نه کتیبی دزراوی تۆم کریوتهوه، گولاهه گولاهه مهگەر له جیگهیهک تۆ نیت دهلئیت:

«حهز دهکهم دنیا پر بکهم له گولاهه»

من له ریی کچی ههنارییهوه دنیا پر دهکهم له گولاهه، کاتی تۆله نییه خاواوهند، کاتی گالتهی ههناری نییه کچی ههنا، ههلهی چیم! ئەوهته گهیشتییهوه سهری کۆلانهکهی خۆتان و بهردهمی مزگهوتی رووگه خوار، ئەو مزگهوتی خۆت گوتهنی مهلایهکی ههیه دهنگخۆشترین مهلای دنیایه و ئەو مهلا دهنگ خۆشه کاتی خۆی دایکت و باوکتی لیکدی ماره کردوه، منیش نهکرده نامهردی گوتم پئی بلیم من و تۆش... له بیرته له دهنگه ههناری سوور

سوورتر هه لگه پرايت! كهوت وهرزه هه ناره
مالتان لهو كو لانه يه، نهو روزهي مالتان
هات خو ت گوتت: «ته مه نم چوارده پايژ
بوو» منيش نه مگه يان دبووه كه قده، رهنكه
هر نهو روزهش نهو داره ناره كه ته مه ني
نه ونه مام پكي هه بوو، دهنگتي به من
ناسانديت نهو دهنگي نهو روزه لهو روزه
ته نكه تاوييه به گالته ي هه ناربي گرتوو كه
كاتي نييه ..

من هه له نيم، هيچ هه له يه كه رووي نه دا،
نه له جيگه نه له كات، نه له ديتن نه له
بيستن نه له بو ن، رهنكه نهو كه وتايي
عه شق بيت، نا، عه شق كو تايي نييه،
دور نييه سه ره تاي عه شقي قوول بيت،
قوولتر لهو قولايي يه ي تبي كه وتووم،
خواوه ندي عه شق، عه شقي لهو قوولتر يش
هه يه! دهرم بينه به رگه ي ناگرم، هات و
ده لیت «تو هه له ي» كوا له عه شق دا هه له
هه يه! هات و كهوت وهرزه هه ناربي خسته
رسته يه كي كهوت دهنگي هه وه، كهوت دهنك
كه له هر كه وتيان خو ي بوو، بي جگه له
خو ي كه سيدي نه بوو، زانستي نارايشت
نه گه يشتوو ته نهو ناسته ي كه سيك له
سيماي تو دا خو ي نيشانم دا، هونه ري

دهنگ قهت ناگات بهوه ي دهنگيك له
ئاوازه ي دهنگي تو به ره هم بيني، گولاوه
خواوه ندي هه كه ش جگه له په يام به ران و تو
رهنگه چهر چييه چينييه كه ش كه س له خو ي
نه داوه ...

«راستي گوت، تو هه له ي تو هه له ي
نه گه ر باوه ر ناكه يت ته ماشاي من بكه»
ئاي، نهوه ده لتي دار هه نار ه قسه
ده كات! دار هه نار يش گالته ي هه ناربي
ده كات، نا، ده لتي دهنگي چهر چييه
چينييه كه يه له داره نار هوه دي، خوايه،
نهو روزه دنيا ده لتي دنيا ي به لايه، دنيا يه كه
نامو به هه موو ته مه ني من، خوايه له به ر
خاتري عه شق با خه ون بيت، لهو خه وه
به ئاگام بينه وه بزائم له كو يي پايه كاني
عه شق خه وتووم، دلنيام گه ليك هه لگه راوم
وا به سانايي ناكه ومه وه خواري ناگه مه وه
بنه بان ي ..

داره نار هر داره نار ه، له جيگه ي
خو ي و وهك خو ي و كه سيشي له خو ي
نه شار دو وه ته وه، نهو دهنكه له كو يوه هات!
ته ماشاي كو ي بكه م! داره نار هر نهو
هه نار هيه سالانه هه ناربي خو ي ده گري و له
ناو هه نار يش هه نار يك چهر چيي چيني

گوتەنی جیایه له هەناران، بەلام کەس
هەست بەو جیایییە ناکات هەر خۆی
دەیناسیتهوه و هەر خۆشی دەزانئ
گرینگی هەناری جیا له هەناران چییە،
ئەوه نەبوو له دەستی منی وەرگرت و گوتی:

«ئەگەر عاشقی ئەو هەنارەم بدئ، تا
گولایکی پەيامبەریت بدەمئ، سالانە له
پرچی دلبەرەکتەتی بدە تا سال
وەر دەسووریتەوه له دورەوه بەو بۆنە
دەیناسیتەوه»

بەلام چەرچییە چینییهکە له بارە
هەناری جیاوه چی نەگوت، هیندە نەبیت
کە خۆی بۆی نییه بەدەستی خۆی ئەو
هەنارە لئ بکاتەوه، دەبیت کەسیکی دی
بیداتە دەستی، وا دیارە ئەو دەستەش
دەبیت دەستی من بیت، ئەووش هەر له
خواوویە..

دەلئێ هەنار پیر دیارە! یان چاوی من
بەپیری دەبیئئ! تۆ بلئێ هەلە له چاوی من
هەبیت، دارهەنار بەدانە رۆژیک و
دادەرزئ! رەنگە هەلەیهک له دەرەوهی
دارهەنار و چاوی مندا هەبیت، چیم داوه
له هەلەکانی دەرەوهی خۆم! دەی با دار

هەنار هەر پیر بیت، خۆ هەنارەکی من
هەر جوانە، له دانی بەیانی جوانتر و
گەنجتری دەنواند، رۆشیت، ها! دیتەوه،
دلنیام دیتەوه، دەبیت چاوهروانی بکەم،
هەلەیهک له جیگەیهک له شتیکیا هەیه
دەبیت بیبینمەوه، کوا له کوئ له چیداوه!
ئەگەر هاتەوه و دیسان گوتی: "تۆ هەلەئ"

دەزانم بۆ ئەو گالتهیهی ئەو چی دەلئیم،
نە بەرەنگ دەیدوینم نە بەدەنگ، نە
بەگولای چی چەرخێ چینی، پئی دەلئیم
بەگالتهوه، وەک گالته هەنارییهکانی خۆی:
من هەندیک لاملم بەسانایی باوهر ناهئیم،
پەنجەکانت بئنه له پەنجەکانمی بئالئنه،
ئەو دەمانئ دیاردەکتەویت هەلەم یان نا،
ئەوه باشتترین گەمەئ ناسینەوهیه، خۆ
خۆت داھینەری ئەو گەمەیه بوویت، ئەوه
نەبوو له تاریکی شەوان شەوانی ناو پاس
ئەو جارانهی له سەیرانی دەهاتینهوه
شەیتانانە دەستی کچیکت دەخستە ناو
دەستمەوه، منیش هیچ جاریک تئ
نەدەکتەم، ئەوهبوو گوتت:

«تۆ له خۆم باشتەر پەنجەکانم
دەناسییهوه»

وهره ئیستاش پەنجەکانت بئنه، دلنیام

ئەگەر بئەوئیت درېژە بەگالتەى ھەنارى
بەدەيت بەو گەمەيە رازى نابيت.. ئەگەر
رازى نەبوويت بەگەمەى پەنجە، ھەر بۆ
گالتەى ھەنارى دەلئيم:

تام، تام، تامى لئو، تامى لئو دەنكە
ھەنارى..

خۆ بەھيچ نەتناسمەو بەتامى لئوت
دەتناسمەو، ھەفت وەرزه ھەنارە بەلای
كەمى ھەفتەى جارېك تامى لئوتم کردوو،
لئوى تۆ جىايە لە لئوى كچان، ھەنارى
چەرچىيە چىنييەكەش بەقسەى خۆى جىايە
لە گشت ھەناران، بەلام لئوى تۆ ھەر
بەراستى جىايە لە گشت لئوان، ھەر
ژەمەى تامى دەدا، ئاشنام بەھەموو
تامەكان.. ھەنار وەرەو، بەلا بەدوامەو،
بەلا، كاتى نەما بۆ گالتەى ھەنارى، بەلا
گەيشت، بەلا..

«جوانتر تەماشای قەد و لقەكانم بکە»

خۆت نیشانە چەرچىيە چىنى، لە كوئى
ھەنارى؟ تۆش خەرىكى گالتەى ھەنارىم
لەگەل دەكەيت، دەنگى تۆش دەناسمەو،
دەنگى ھەموو كەسێك دەناسمەو ھەر
دەنگێك يەك جار لە تەلى گوئىمى دابيت
دەيناسمەو، خۆت نیشانم بەدە تا لە جارى

گۆزىن جوانتر تەماشات بکەم ئەو جارهى
سەودامان کرد شووشەيەك گولوى
خواوەندى بەھەنارىكى جىا لە ھەناران
خۆت گوتت جىايە دەنا من چ جىاييم لئى
نەدپتەو، لق و قەدى چى! بەزمانى
دارەنار قسە مەكە، ئەو زمان نەزانە لە
كوئى بوو زمان! وەرە دەرى لەو وەرزی
ھەنارە با ھەنارىكى جىاي دیکەت دەمى،
خۆت نەتگوت ئەو دار ھەنارە سالانە لە ناو
ھەناران ھەنارىكى جىا دەگرئ، ھەر
خۆشت لە گرینگی ئەو جىاييە تى
دەگەيت، وەرە ھەنارى خۆت وەرگرە،
مەرجمان وابوو ھەموو سالى لە وەرزی
ھەناردا تا لەو بن دار ھەنارە لە دیدارىكى
ھەنارى ھەنارى جىا وەرگرى، خەرىک بوو
لە بىرى بکەم سالى وەر سووراپووتەو و
گەشتووينەتەو وەرزی ھەنار.

«بىست و يەكەمین وەرزی ھەنار
وەر سووراپووتەو»

ئەو كىيە لەگەل من دەدوئ؟ تۆى
چەرچى چىنى! تۆى دار ھەنارى سالى يەك
ھەنار جىا، خواوەندى ھەلە، ئەو كىيە لە
ناو ئەو گەلا و ھەنارانە بەزمانى ئەو ھەموو
وەرزی ھەنارە لەگەل من قسە دەكات، كە

من نایناسم، نایاناسم له کوی ئه و هه موو
 وهرزم دیوه، ناسینی من و چه رچی چینی
 تازه وهرزی وهرسوورا ندووه ته وه، ته مه نی
 دار هه نار ریک ته مه نی عه شقی من و
 هه ناری هه یه ئه و هه ناره ی به گالتیه ی
 هه ناری خو ی لی نه ناس کردم و رویشته،
 ئه و هه ناره ی ریک هه وت وهرزی هه ناره
 چاومی پرکردووه له دهنکه هه ناری عه شق
 جگه له هه نار چ نابینم، خواوهندی هه له
 وهرسوورانه وهی بیست و یه که مین وهرزی
 هه نارم بۆ لیکدوه تی ناگه م، کاتم نییه
 خواوهندی، به لایه کی گه وره به دوامه وهیه،
 خه ریکه ده کات و له هه نارم ده کات ئه و
 هه ناره ی هه ر ئیستا به پیش ده رگای
 مزگه وتی رووگه خوار پیچی کرده وه و توش
 وهک من ته ماشا ته ده کرد و نه تگی راوه،
 بیگیروه وه ئه گه ر به لا نه گه یشته سه رم
 هه ریت پی دده م له و رووگه خواره نوژیکی
 له بالای هه ناره که م ریکترت بۆ بکه م،
 نوژیکی تک تک چیژی په رستنی لپوه بتکی،
 چیژیکی له هیچ په رستگه یه کی خو ت له
 کورنووشی هیچ به ندیکی خو ت
 نه تچه شتی..

«تۆ هیچ به لایه کت به دواوه نییه»

چه رچی چینی تۆ له خو م باشتر ده زانی!
 به وه نییه گولای په یامبه رانت له خوا وهندی
 دزیوه، تۆ چی له به لایان ده زانی، به لا هه یه
 له و به لایه به لاتر! رهنگه ئه و دیداره دوا
 دیداری من و هه نار بیت، ئه گه ر له گه لم
 نه یه ت دوا دیداره، چه رچی چینی به لایه کم
 به دوا وهیه چ چاره م نییه ده بیت به کیوان
 که وم، له وه به لاتر که ده بیت پشت له
 ئاوه دانی بکه م! له وه به لاتر ئه گه ر هه نار له
 وهرزی هه ناران له هه نارم بکات، چه رچی
 چینی، به لا، به لا، به لا.. ئه و دهنکه به دهنگی
 چه رچی چینی ناچیت، هه وه، هه و نییه،
 به و دانه روژه دنیا چیی به سه ره اتووه! نا
 دهنگی چه رچییه چینییه که نییه، ده لئی
 که میکی گرتره، خو ت نیشاندنه دهنگی له
 هه ناره وه هاتوو، خو ت راوه شینه با دهنک
 دهنک رووت بییه وه، ناتناسمه وه تا وهک
 هه ناری شکاوی راوه ششاو دهنک دهنک
 رووت نه بییه وه ناتناسمه وه ئه ی دهنگی له
 ناو گه لای هه ناره وه هاتوو دهنگی له
 هه ناره وه هاتوو ناتناسمه وه، سه رم گیژی
 کات ده خوا، پییه کانم له رزینی شوینیان
 گرتووه، گیژ گیژ، له رز له رز ئه وه چییه
 له سه ر سه رم گیژهن دها! ئه وه چییه له بن

پیم دله رزی! ..

ئوه چی ده بینم! به دانه رژییک چی
رووی دا! ده لئی گومان رژاوته چاومه وه،
به ناچاری گومان له چاوی خۆم ده کم،
داره نار به دانه رژییک چۆن وا که وته
ساله وه، پیری لی ده بینمه وه، گومانم هیه،
هله له جیگه هه بیت، له هه نار هه بیت،
ئوه کی جیگورکیی به داره نار هه کان
کردوه، رهنکه ئه جیگورکییه ش بو بیته
هوی رژیستنی هه نار و به دوی خویدا "تو
هله" بۆم هه لدا که هه له سئ به رده ی
ته لاق ده چوو، تو بلایی بیست و یه ک
وه رزه که ی چه رچی چینی راست بیت، نا
ئوه نه بو به لام دهنگی له هی ئه وه ده چوو،
نا وهرزه هه نار یه کان هه له هه لئاگرن، من
که ی به ناو ئه وه هه مو وهرزه دا هاتووم،
دوی ئه وه هه مو وهرزه هه نار یه ی چه رچی
چینی قسه ی لیوه ده کات من ئه گه به لا
هه لمنه داته بنی دنیا و له هه نارم نه کات،
ئوه من و هه نار دوی رهش له سه رمان
نامینئ سپی سپی له عه شق سپیتر سپی
ده چینه وه، خواوه ندی هه مو هه له کان، من
خه ریکه هه له کان هه لمده گرن و به ئاسمانی
گوماندا به رزم ده که نه وه هیند به رز هیند

به رز به هیچ کاتیک نه که ومه وه، له هیچ
جیگه یه که نه که ومه وه.. خواوه ند، به دانه
رژییک دنیا بۆ وای لی هات!
«سهیری ئاوینه بکه»

پیره داره نار، ئوه کی یه له ناو
که لاکانته وه خوی له ئاوینه شار دووه ته وه و
ده یه وی من به ئاوینه بنا سینئ، من رژانه
پیش دیداری هه نار ژوانی ئاوینه م هیه،
هه ر ئیستا له ئاوینه وه دیم، خۆم له ئاوینه
ئاوینه تر ده کم، پاک پاک، روون، روون،
گولاییک له پرچم ده دم دیاریی هه نار،
به شانیه که پرچم شانیه ده کم دیاریی
هه نار، ریش و سمیل و هه لووس ده کم
وه ک رووی هه نار، ئه ها چه ند لووسه ..
خواوه ندی گه مه کان فریام که وه، ئه وه هه مو
مووه چییه به سمیل مه وه، چه رچی چینی،
ئاوینه، ئاوینه، ئاوینه یه که بینه ...

چه رچی چینی وهره ئه وه بیست و یه ک
وه رزی هه نار له کوئی وهرزایه تیسیان
کردوه! داره نار ی به قسه هاتوو، تو
خه لکی کوئی! له کوئی هاتوو، ئیره
کوئی دنیا یه، من خه لکی کویم! ئه وه هه نار
کی بو سئ جار له سه ر یه که به منی گوت
«تو هله ی»، نا من له هه موویان هه له بم له

هه‌نار هه‌له نيم ئه‌وه‌ی ئیستا لیره بوو،
 هه‌نار بوو، خۆی بوو، به‌گولای په‌یامبه‌ری
 ده‌یناسمه‌وه، گالته‌ی هه‌ناری کرد، با
 بلین نه‌یناسیمه‌وه.. چه‌رچی چینی،
 چه‌رچی چینی، له‌گه‌ل تۆمه چه‌رچی چینی،
 ئه‌و گولای له‌ خواوه‌ندت دزی جگه له‌ من
 داوته به‌که‌س! خواوه‌ند، خواوه‌ند،
 خواوه‌ندی به‌خشش و به‌لا، پیش بیست و
 یه‌ک وهرزی هه‌نار منت به‌خشییه به‌لا و له
 هه‌نارت کردم به‌لام هه‌نارت وه‌ک خۆی
 هه‌شتووته‌وه..

له‌ چ به‌لایه‌کی ئالۆزکا و ئالام، دواى
 بیست و یه‌ک وهرزه هه‌ناریش، هه‌ر له‌ دانه
 رۆژیک وه‌ستاوم، ئه‌و دانه رۆژه‌ی به‌لا هات
 و بردمی و له‌ هه‌ناری کردم و نه‌مزانی تا
 کوئ له‌ چاوه‌روانیما له‌و بن داره‌ناره
 دانیشته و گریا و دوعای خویند، ئای
 هه‌ناری چاوه‌روانی دواى ئه‌و هه‌موو وهرزی
 چاوه‌روانییه خۆت نه‌هاتی کچه‌که‌ت نارد،
 کچه‌که‌ت چه‌ند له‌ خۆت ده‌کات، نا هه‌ر
 خۆتی، چه‌ند جوانه کچ هینه‌ له‌ دایکی
 بچیت، دلنیام ئه‌وه کچی هه‌ناره، هه‌نار
 به‌ده‌ستی خۆیشی گولایه چینییه‌که‌ی له
 پرچی داوه، دووریش نییه چه‌رچی چینی له

بری هه‌ناریکی جیا له‌ هه‌ناران به‌که‌سیکی
 وه‌ک من عاشقی به‌خشی بی! ئا، ئه‌وه
 کچی هه‌نار بوو، مائی هه‌نار هه‌ر له
 کولانی مزگه‌وتی رووکه خواره، هه‌نار له
 که‌س نه‌ده‌چوو به‌لام هه‌ناریک هه‌یه له‌و
 ده‌چیت، ده‌بوو له‌و بچیت، ده‌بوو دواى
 سه‌رده‌می به‌لای گه‌وره‌ش، دواى ئه‌وه‌ی
 سه‌ر و ریشم به‌فیری یادی هه‌ناره، هه‌ر
 ده‌بوو هه‌نار له‌ ته‌مه‌نی خۆی وه‌ک خۆی
 ببینمه‌وه، دیتمه‌وه هه‌ناره‌که‌ی خۆم
 دیته‌وه، له‌ هه‌له‌یه‌کی هه‌ناری دیتمه‌وه،
 به‌لام هه‌نار منی نه‌دیته‌وه منی دواى به‌لای
 نه‌دیته‌وه، نامبینه‌وه و هه‌رگیز ناکه‌وینته
 هه‌له‌ی هه‌نارییه‌وه، خوايه له‌ من هه‌له‌تر
 بکه‌وینته هه‌له‌ی هه‌نارییه‌وه..

خواوه‌ندی هه‌موو هه‌له‌کان بۆ جوان
 هه‌شتنه‌وه‌ی عه‌شقی هه‌ناری له‌سه‌ر ئه‌و
 به‌لایه‌ی به‌سه‌رمته هه‌نا هیچم له‌ دل
 نامینێ به‌مه‌رچیک سالی یه‌ک جار بۆ
 گالته‌ی هه‌ناریش بپت له‌ ریی کچی
 هه‌ناریشه‌وه بپت، بمخه هه‌له‌ی
 هه‌نارییه‌وه، خواوه‌ند بمخه هه‌له‌ی هه‌ناری،
 هه‌له‌ی هه‌ناری، هه‌ناری،
 هه‌ناری.....